

SZERKESZTŐI IRODA:
Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét
illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA.
Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.
Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon szám: 9. POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP. Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:
Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DÍJAK:
Egy négyszög ccentiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereske-
dők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora
1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.
Nyilttéri cikkek:
garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A fúzió akadályai.

Gazda még mindig nincs. Van; de
nincs. Mert ott vannak Khuen, Bánffy
mint főalakok. Ott vannak Széll és
Szlávy, mint melléalakok. A háttér-
ben áll Kállay, ki szintén a jövő em-
bere. Tehát van gazda elég. És még
sincs.

A Khuen megbízatása komoly volt,
mert tény volt. De terve hajótörést
szenvetett, legalább egyelőre. Azok az
urak, kiket abból a czélból hívtak ösz-
sze, hogy a fúzió modalitásai fölött ta-
nácskozzanak, nem voltak hivei a fu-
ciónak. Mivel pedig Khuen fuzionista:
ennél fogva megegyezés nem történ-
hetett.

En ugy látom, hogy csak a sza-
badelvű párttal kormányozni nem le-
het. 413 képviselő közül 213 van be-
iratkozva a szabadelvű pártba. Ez 13
többséget jelent. Kevés szám és igen
rosz szám. A lutriban jó lehet; a po-
litikában nem jó. Mert a lutriban az
ismeretlen mennyiségek között helye
van a babonának; de a politikában
csak ismert és megmérhető faktorokkal
lehet számadást csinálni. Ehez járul,
hogy e párt tagjai között 13 szász
van. Veszedelmes egy kilátás, hogy ha-
zánk ügyeit minden kérdésben a szá-
szok döntsék el.

Növeli a pártot a 40 horvát, kik-
kel a többség 53. De a párt ilyen nö-
vekedése a bajt is növeli. Mert hogy
törvényeket csináljanak Magyarországnak
a horvátok: ez egy kissé talán
sok lenne a jóból. Hiszen mi nem csinálunk
Horvátországnak törvénye-
ket. Ilyenformán azt kellene megér-
nünk, hogy a tartománynak több joga
van, mint az államnak.

De ha nem lehet csak a szabad-
elvű pártból kormányt csinálni, még
kevésbé lehet az Apponyi- és Szapáry-
pártból, mely együtt véve valamennyi
pártot kívüli képviselővel 104 tagot
számít, lévén a közjogi ellenzék összes
száma jelenleg 96. Kisebbséggel alkot-
mányosan kormányozni nem lehet. Nem
is gondol erre senki.

Tehát sem az egyikkel, sem a má-
sikkal. Együtt a kettővel igen. Ezt je-
lenti a fúzió. Annyira természetes ez,
hogy az ember esze megáll, ha arra
gondol, hogy nem csinálják meg.

Eddig még csak érthető volt;
mert azt hajtották uton útfélen, hogy
az Apponyi nemzeti aspirációi leküzd-

hetetlen akadályokra találnak a koro-
nánál. Érhető volt tehát, hogy főem-
bereink nyugalmas vizeken szeretnek
evezni, s kombinációikból kihagynak
olyan tényezőket, a melyek csak arra
valók, hogy még jobban megnehezítsék
a helyzetet. Tehát érthető volt, hogy
Apponyi sem a Tisza bukása — sem a
Szapáry bukása — sem a Wekerle
első bukása alkalmával nem jött szóba.

Demost már nem érthető. Hiszen
Apponyit kihallgatta a király. Mit be-
széltek — nem tudja senki más. Am a
találkozás eredménye eléggé tudva
van. Hiszen Khuen lett megbízva ki-
sérleteket tenni a kabinet alakításra;
Khuen pedig arra kér a főemberektől
véleményt és ígéretet, hogy a szabad-
elvű párt őt akkor is támogassa, ha
majd fuziót csinál. Valjon adhatott
volna-e a korona Khuennek megbízást,
ha az Apponyi programját imposzi-
bilisnek ítéli? Valjon tett volna-e Khuen
fuzionális lépéseket, ha erre a koroná-
tól meghatalmazást nem nyert?

Ez a válság tehát alaposan lefe-
jezett egy régi hazugságot. Ma már
senki sem mondhatja, hogy a koroná-
nak legyőzhetlen aggályai vannak a
nemzeti párt programja irányában.
Tény, hogy Khuen a korona jelöltje.
Tény, hogy Khuen a fúzió érdekében
komoly lépéseket tett. A logika pedig
ezt tanítja: ha A egyenlő B-vel, ha
B egyenlő C-vel, akkor A egyenlő C-vel
is. Khuen a korona jelöltje. Khuen
fúzióra törekszik. Tehát a korona nem
idegenkedik a fúziótól.

Mit akarnak hát a szabadelvűpárt
főemberei? Számok mutatják, hogy ön-
magukra hagyva nem kormányozhat-
nak. Számok mutatják, hogy az ellen-
zék sem kormányozhat. Azonban szá-
mok mutatják, hogy együtt a közjogi
kiegyezés hivei alkothatnak kormányt.
És a főemberek mégis visszautasítják
a fuziót. Mit utasítanak ezzel vissza?
Világos, hogy a kormányzásnak egye-
dül lehetősége.

Vagy ugy! A szászok és horvá-
tok megadják a szükséges többséget?
Valóban erre gondolnának? Hát
még mindig nem volt elég a tanúsá-
gokból? Hát csakugyan az volna en-
nek a nyomorult országnak a sorsa,
hogy kinpadra feszítenék, csak hogy
a szabadelvűpárt uralkodása fenma-
radjon?

Miért utasítják vissza a fuziót?

Azért, hogy Apponyinak nemzeti kö-
vetelései is vannak? Avagy azért, hogy
18 éven át Apponyi tisztavízű politi-
kusnak bizonyult pártjával együtt?
Vagy talán azért, mert Apponyitól a
korruptió kiirtását várja az ország?

Mi, kik a 67-es rendszert tartjuk
a bajok kuforrásának, néma szemlé-
lői lehettünk mostanig a válság hi-
degelése tüneteinek. De most, mikor
— ha nem is a mi elveink győzelmére,
de legalább — a becsületes és nemze-
ties kibontakozásra megy a kéréslehe-
tetlen szükség, és a korona bölcsessége
nyitja meg az egyedül lehetséges utat;
most megdöbbenve kérdezzük: mi hát
a mi a fuziót akadályozza?

A tárgyi kérdésnél megmaradni
nem lehet. Azt is megkell kérdeni, hogy
kik azok, kik a fuziót akadályozzák?

Igenis, kik azok, kik nem akar-
ják a válságot befejezni, s ezzel pel-
lengérezik nemzetünk politikai érettsé-
gét? Kik azok, a kik így bánnak a
nemzet munkaidejével? Kik azok, akik
irtóznak Apponyitól, a tehetségestől,
a magyartól, a becsteléstől?

A névsor köztéken forog. Mindig
ott láttuk őket, a hol nemzeti jogokat
alkudtak el; mindig ott láttuk őket, a
hol nemzeti erőket fogyasztottak. Hát
nem volt még elég a hatalomból? Hát
még mindig nem laktak jól ezek?
Meddig akarnak még a nemzet nya-
kán ülni?

Ezek még arra is képesek, hogy
döntő súlyt adjanak a horvátoknak.
Pfu! Hiszen minden megaláztatást
miattak szenvedett a nemzet. Hiszen
alattuk ment tönkre a magyar közép-
osztály. Hiszen ezek juttatták oda ha-
zánkat, hogy mindent lehet kapni pén-
zért. Nagyra az oláh ezek alatt nőtt.
A civilizált népek rokonszenvre ezek
alatt fordult el tőlünk. Adóterheinket
ezek háromszorozták meg. Törvényha-
tóságainkból ezek ölték ki az önkor-
mányzás szellemét. A közhivatalo-
kat ezek aljasították cselédelhelyező
intézetekké.

Botrány, hogy ezek még élni akar-
nak!

Bartha Miklós.

23-kán és következő napjain megejtette a m.
kir. központi állampénztár rovancsolását. Ez
alkalommal a központi állampénztár kezelése
alatt a következő készletek találtattak: arany-
ban 21.703,195 frt 11 kr, (ebbe természetese-
sen nincsenek beszámítva a bankoknál elhe-
lyezett aranyösszegek), továbbá a valuta-ren-
dezésre szánt, külön szekrényekben őrzött
aranykészlet, 56.699,019 frt 69 krnyi érték-
ben, összesen tehát 78.402,214 frt 80 kr, to-
vábbá ezüstben 136,558 frt bank- és állam-
jegyekben 25.614,494 frt, koronás érmékben
7.095,000 frt, ezüst váltópénzben 377,000 frt,
nikkel érmékben 947,000 frt, bronz érmékben
39,750 frt, rézpénzben 38,443 frt 47 kr, köt-
vényekben és értékpapírokban 309.480,221
frt 95 kr, együttvéve 422.130,682 frt 22½
kr, ezenkívül 2848 frt 76 krnyi értéket kép-
viselő letéti tárgyak, 313,172 darab kötvény
és szelvény őrlep és 15,086 darab különféle
tárgy.

A válság.
Budapest, január 8.

A félhivatalos.
A Bud. Tudósító szerdai kelettel ezt
írja:

A miniszterválság tekintetében ma sem
történt döntés egy irányban sem és minden
jel arra mutat, hogy annak megoldása köze-
lebről nem is várható. Khuen-Héderváry
gróf, a ki most, mivel udvari ebédre volt
híva, nem jelenhetett meg a szabadelvű párt-
körben, a mint értesülünk, addig minden eset-
re Budapesten marad, míg a miniszterválság
elintézését nem nyer. A szabadelvű-pártkör-
ben, ahol ma este is az összes miniszterek és
a képviselők nagy számmal voltak jelen, a
legrésztelensebbek megvitaták a 67-es alapon
álló összes pártok együtt működésének kér-
dését s minden oldalról hangsúlyozták, hogy
bármennyire a közérdeket szolgálja is egy ily
együttműködés, e pillanatban egyáltalán nin-
csen kilátás, arra, hogy e tekintetben meg-
egyezés jöjjön létre; épen azért a kormány-
nak erre vonatkozó deklarációja vagy meg-
nyilatkozása czélaltan volna.

Az „új és legújabb“ hírek.
Budapest, jan. 10.

Mint Penelope asszony rokkája, olyan
a helyzet. A mit egy nap megszö, másnap
felbontja. A legváltozatosabb fondorlatok közt
jutunk napról-napra ahhoz az eredményhez,
hogy nincs semmi eredmény.

Tegnap a Széll Kálmán megbízatásáról
szóló hírt fogadta mindenki igaznak; ma is-
mét csak azt tudjuk, hogy a kabinetalakítást
még senki se vállalta el.

AZ „ELLENZÉK“ TÁRCZÁJA.
1895. Január 11.

A hópihé.

Az ég szürke boltozatáról sűrűn hulla-
nak alá a tánczoló, lebegő szeszélyes hópi-
hék. Ha az ember fölfelé néz, úgy véli, mint-
ha az egész égbolt lejjebb és lejjebb szállana.
A kisebb és nagyobb hópihéhek kaleidoszkop-
szerűen váltakoznak, s az embernek szinte
kedve kerekedik a hó és jég honába felké-
rezkedni.

Mert itt alatt oly rideg és oly pusztá
a világ!

Itt a földön nyár közepett is megfagy
egy-egy köny, egy szivből fakadt fohász, az
emberek fagyos leheletétől...

Ti csillogó, tündöklő, csillag alakú fino-
man szövött hópihé, ti egy szemernyivel
sem vagytok hidegebbek, mint ez a világ...

Sőt azt mondom, hogy könnyed lebe-
géseket látva — megleget, édes megleget nye-
rek a multak emlékéitől s én stante pede egy
tündér palotában termek, mely milliárd hó-
pelykecskékből épült egy pillanat alatt.

Ez a tündér palota a költészet világa.
Hol van az a gyarló emberi kéz, mely
képes volna ilyen remekül szövött varázsfá-
tyolt előállítani?

Hiszen az emberi irigység és gazság
még a tavasz virágait is eltiporja...

Eltiporja a szeretet a testvériséget s
főkép eltiporja a nemes a magasztos esz-
méket.

Óh!... én már láttam virágok közt
nagyra törő lelkeket — a szellem hőseit el-
vérezni...

Azok a fehér mártyr koszoruk, melye-
ket a hulló hópihéhek fonnak a temetők sir-
keresztjeire, de sok bánatról, de sok szenved-
ésről tudnak beszélni!...

Egy nagy hópéhely, sokkal nagyobb,
mint a többi, odaszáll az ablakomra, s olyan
jóltevő megleget áraszt szét, hogy rögtön el-
tűnik a tél zord hidege.

A tavasz, az ifjúság, a boldogság csil-
log abban a hópihében.

És most az a hópihé ott az ablakon
elkezd szépen mesélni.

... Emlékszel-e, szől édes ismerős han-
gon, — emlékszel-e még arra az időre, midőn
mint gyermek hólapdákkal... De hagyjuk ezt,
ez nagyon szentimentális: nagyon elkopott
tárgy már az emlékezetek mohos tárházában.

Én édesem szenderegve, helyeslőleg bó-
lintok a fejemmel.

Azon a gondterhes fön is a tél első
hava látszik már...

A fagy már régen beköltözött a szivbe.
... Hallgasd meg a szép mesét, a mit
elmondani fogok, — szölt újra a hópéhely.
Nyisd ki az ablakot, eressz a szobába...

A hópihé vigan lebegett be, s az asz-
talon állapodott meg, de már nem mint fi-
noman szövött csillag, hanem most egy ra-
gyogó tündöklő gyémánt prizma szórta reám
szírványt fényét.

— Kegyetlen emberek, — sóhajtott az
átalakult hópihé, tehát már az első érintke-
zés veletek, képes ily változást létrehozni?
de halld a szép mesét

... A szép utcából jövők, a hol egy
bajos, ragyogó szépségű, de erőnyes varró
leányka lakik — lakott mert az ő haja is
olyan fehér már, mint mi, hópihelyek.

A varró leányka éveikig borzasztó tusát
küzdött a nyomorral és a — csábbal. Mert ez
az ördög mindig ott vigyorgott a sápadt,
kiaszott nyomor mellett, s kincseket ígért az
éhenhalóknak...

A gyémánt prizma elsötétedett egy pil-
lanatra.

... Az erény utálattal utasította visz-
sza az ördög csábos ajánlatait s a szegénység
száraz kenyerével csillapította az éhséget, de
ez a kenyér is elfogyott...

A leányka-ugy állt ott a kínálkozó csá-
bok közepett, mint egy hősnő a lángoló vár
fokán, mint egy hadvezér a füstölő romokon.

Az asztalon rózsaszinben ragyogott a
gyémánt prizma.

... Ekkor egy szegényes, hattyuféhr
ruhácskába öltözött leányka lépett az ifju
mártírnőhöz.

— Ismersz-e, kérdé szeliden s egy ro-
kolyát helyezett a nyomor áldozata mellé.

— Ki vagy te? — kérdé amaz elhaló
hangon.

— Én vagyok, a munka, a te ifjúkori
játéskörösd és most — megmentőd, mosoly-
gott a bajos jótevénny.

— Óh, adj kenyeret nekem — esengett
a kimerült hősnő. Az élet megtört, kétség-
beejtett; nag nem tudok tovább küzdeni...

— Úlj ide és fond meg a lent.

A leányka engedelmeskedék, de a fá-
radt kezek összekuszálták a szálakat s a né-
gyes orsó megvérezte a gyöngye ujjakat.

A bágyadt szemek izzó, lázas tüzből
égtek. A leányka elalélt.

— Ébredj, ébredj, könyörgött az ifju-
kori barátné — ébredj és munkálkodj!

— Eh, ne kinzd a boldogtalant, ta-
szítá őt félre kajánul kacagva a csáb —
nem munka, nem száraz kenyér kell a nyo-
morult teremtésnek, hanem fény és jólét...

A munka sirva, zokogva borult az el-
alétra.

Hiába állt védőleg föléje, az erény nim-
buszát egy hatalmasabb fény oltotta ki...

Biborban bársonyban, drága ékszerek-
kel megrakottan egy urhölgylépett be, s az
őcska butorizatu kamrácska azonnal puha
szőnyeges, kényelmes buclóirrá változott.

A leányka felnyitotta bágyadt szemeit.
Egy édes mámorító fűszeres illat éb-
resztette fel.

— Én vagyok a „bűn“, a hogy az em-
berek neveznek, — szölt lágy, behizelgő han-
gon. Én megmentetlek, de az emberek veszni
hagynak... Válasz: élet, vagy halál?...

A leányka kinosan sóhajtott.

— Nézd ama képet, szölt a bűn, s a
háttérbe mutatott.

A leányka felsikoltott.

A kórházban látta magát, beteg, nyo-
morult, a hova „irgalmas“ emberek vitték,
midőn már az éhhalál kínjai alatt összeros-
kadtt, s az utca kövezetén tehetetlenül ver-
gődött.

Nem... így nem akar elveszni...!

Ez az erény jutalma?

S a hősnő — elbukott.

A mártírnőből divatos delnő lett, a
ki szivekkel és az aranyokkal játszott.

Akarod látni őt?
Most már öreg, kiaszott, és vézna...

Ott áll naponta a Megváltó keresztje
alatt, s az első hópihelyek egy bűnbánó Mag-
dolna őszi fejére hullanak, kinek minden
cepp könyve egy fohász, egy jajkiáltás, a
Mater Dolorosához...

„Könyörgj érettünk...“ suttognak
fonyadt ajkai, de a könyörtelen társadalom
csak a „bűnöst, látja benne, nem a szeren-
csétlent, nem a megtérőt, a vezeklőt.

Szegény Magdolnák! Tiktiket a „tár-
sadalom“ nevel.

Szegény Magdolnák, szegény Lázárok,
de nagy kórház de nagy kinpad ez a világ!...

Egy nagy hópéhely sokkal nagyobb
mint a többi, épen most esik a kezemre,
midőn az ablakot kinyitom...

Miért fázom ugy tőle?

Talán a bűnbánó Magdolna könnye
volt az...

—s.

Aura.
— Angol regény. —
Az „Ellenzék“ számára fordította:
AMICA.
XXXX.
(Folytatás.) (76)

Azonban ez a tudakozódás sem vezetett
eredményre, és délfelé belátta, hogy nem volt
egyebet mit tenni, mint visszamenni Lon-
donba és az Oliva szűléivel tudatni a tör-
ténket.

— Ami már megtörtént azon nem le-
het segíteni, — gondola lady Hampstead; és

H I R D E T É S E K.

ASZTALI- és CSEMEGE-BOROK.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek kitűnő minőségű **fehér és vörös**

ASZTALI BOROKAT

literenként, üveg nélkül 34, 36, 40 stb. áron.
(vidékre, a fogyasztási adónak megfelelően 6 és fél krral olcsóbban), továbbá

finom csemege-borokat,
cognacot és mindenmely és legfinomabb minőségű **liköröket** a legjutányosabb árban.

Elárutási helyek: Belközép-utca 21. sz. (Korbuly-féle ház), Széchenyi-tér 2. sz. (Szék-palota), Belmonostor-utca 12. sz. (Kiss Sándor-féle ház), Külközép-utca 58. sz. (Dombrowsky Lajos-féle ház), Belhid-utca (Sigmond-féle ház) és Külmonostor-utca 73. sz. (Molnár-féle ház).

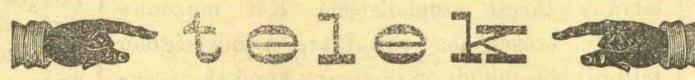
Tisztelettel:

521. (22—26)

KÁHÁN NÁTÁN SAMU,
regále bérlo.

Eladó telek.

Kolozsavart,
Major-utca II. szám alatt (a napsoron) levő

telek

örökön eladó.

21. (2—3)

A bécsi nemzetközi élelmészeti- és hadsereg ellátási kiállításon „Wien-Rotunde 1894.” kitüntetéssel!

BODOKI

„MATILD-FORRÁS”

kristálytisztá égvényes vasas savanyuviz.

Vérszegénységen alapuló betegségeknek, a gyomor és az idegrendszer bántalmánál és női bántalmaknál megbecsülhetetlen gyógyhatású kellemes ital!

Legfelségesebb ízű „borviz” — a maga nemében páratlan hatású „gyógyító viz”!

Elsőrangú aczél-forrás!

a melynél tisztább, egészségesebb és kellemesebb, de mindenekelőtt olcsóbb ásványvizet képzelni sem lehet.

Egy literes üveg viz ára üvegcserejével 10 krajczár.
10 üveg, vagy nagyobb mennyiség vételénél megfelelő árkedvezmények.

Kolozsavart főraktáron:

SEGESVÁRY és TÁRSAI uraknál.

Tisztelettel:

GYÖRGY JÓZSEF, a forrás kezelője.
925. (20—x) (Háromszékmegye) **BODOK** (Háromszékmegye.)

A SZÉKELYFOLDI ÁSVÁNYVIZEK PARATLANJA!

„RÉPÁTI”

a legjelesebb égvényes gyógy-savanyuviz,
mely kiválóan szerencsés vegyi összetétele, rendkívül dús, főleg kötött szén-sav tartalma és kellemes íze folytán, ritkítja páráját a kontinensen.

Első rangú gyógyital

emésztési és vizeleti nehézségeknél, vese- és gyomorbajokban, gyuladással hólyag- és közsvényes bántalmak ellen stb.

Főuri kedvencz ital,

határozottan a legkedvesebb pezsgő borviz!

Mint a belső szervek betegségei ellen legkellemesebb és leghatásosabb s egyszersmind legolcsóbb gyógyító szert, úgy is mint páratlan élvezeti italt a „répáti” ásványvizet minden céltudatos elfogulatlan ivónak rendes használatára lelkiismerettel ajánlhatom.

Mindig friss töltésben kapható Kolozsavart főraktáron:

Segesváry és Társai uraknál,

az ásványviz-kereskedésekben és minden jelebb vendéglőben.

Tisztelettel a gyógyforrás kezelője:

667. (52—*)

GYÖRGY JÓZSEF,
[Háromszékmegye.] Bodokon. [Háromszékmegye.]

HATÓSÁGILAG ENGEDÉLYEZETT

VÉGELADÁS.

KOVÁTS P. és FIAI

cézguzetével végleg felhagy

és hogy a felszámolás (Liquidatio) gyorsan lebonyolítható lehessen, az 1884. évi XVII. t.-czikk 52-ik §-a értelmében

hatóságilag engedélyezett és ellenőrzött

végeladást

tartanak

diszmu-, gyermekjáték-, japáni árúk és hangszer raktárukból.

Hol a nagyérd. közönségnek legjobb alkalma nyílik **Karácsonyi és Újévi bevásárlásait** — készpénz fizetéssel — mélyen leszállított árak mellett beszerezni.

975. (21—25)

Alapított 1855-ben.

MÜLLER GYULA

(Keresztény Imre utóda)

kefe- és ecset-gyára,

Kolozsavart, Jókai-utca (belszén) 14. sz. alatt.

Van szerencsém a nagyérd. helybeli és vidéki közönség becses figyelmébe ajánlani

gyártmányaimat,

melyek minőség, jóság és az árak tekintetében a külföldi gyártmányokat föltülműlják és a melyek több országos és iparkiallításán érdem érmeikkel lettek kitüntetve.

A székesfehérvári országos kiállításon 1879. évi díjnyeréssel lett kitüntetve.

A Szolnokduboka megyei gazdasági egyetemen, állat és iparkiallításán 1887. évi díjnyeréssel lett kitüntetve.

A budapesti országos kiállításon 1885. évi díjnyeréssel lett kitüntetve.

Nagy raktárt tartok minden e szakmába vágó cikkek közül a legfinomabbtól a legegyszerűbbig.

Elvállalok mindenmely gépkéfék javítását avagy újja készítését.

A legjobb romániai sertéből készítek továbbá:

parket-fénykeféket, festő- (Steinpenzlik), meszelő- és kender-tisztító-, fedőfestő ecseteket,

FODRÁSZ GÖMBKEFÉKET,

ruha-, haj- és bársonykeféket, mindezeket felelősség mellett, tiszta sertéből.

5. (6—x)

Kiváratra árjegyzéket azonnal küldök.

MATUTSEK JÓZSEF

27 év óta fennálló

férfi-, női- és gyermek cipész-üzlete,
KOLOZSVÁRT,

Főtér 32-ik szám alatt (a volt HUTFLESZ-féle üzlethelyiségben).

Megrendelések beküldött mérték vagy lábbeli minta után a legjobb anyagból és divat szerint, lehetőleg gyorsan teljesíttetnek.

3. (7—x)

Első magyar VARRÓGÉPGYÁR-RÉSZVÉNYTÁRSASÁG Budapest.

Tisztviselő-telep, Szapáry- és Villám-utca között.

Évi gyártási képesség 25.000 darab varrógép.

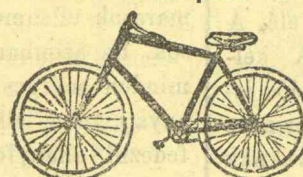
A hazai ipar diadalma.

Évi gyártási képesség 5000 darab kerékpár.

ADRIA VARRÓGÉPEK.

Magyarország egyetlen varrógép- és kerékpárgyára saját butorgyártással és vasöntődével.

ADRIA KERÉKPÁROK.

1894. évi Első osztályú állami érem: Országos tanszerkiállításról Debreczenben.
1894. évi Első osztályú állami érem: Országos tanszerkiállításról Debreczenben.
Arany érem: Lengyel nemzeti kiállításról Lembergben.

11. (2—3)

Kapható minden elsőrangú varrógép- és kerékpár-kereskedésben.

Oly helyekről, a hol még nem találhatók, megrendelések közvetlenül a gyárhoz intézendők. — Árjegyzék kíváratra bérmentve ingyen.

Kapható: Boér Sándor örökösainél Kolozsavart.